

## **Anmeldelse af That Theatre Companys sidste forestilling "Educating Rita".**

Vi søgte scenekunstudvalget som underskudsgaranti til vores sidste forestilling "Educating Rita", men modtog afslag med begrundelsen om, at udvalget ikke anså projektets idé for tilstrækkelig fornyende eller interessant.

Forestillingen havde til orientering en belægningsprocent på 78 %, fortrinsvis unge publikummer.

Der blev i alt skrevet syv anmeldelser, hvoraf en anmeldelse vedlægges nedenfor sammen med et par skriftlige publikumsreaktioner.

### **Anmeldelse**

KulturKupeen  
Anmeldelse af Ulla Strømberg.

Det nye stortalent Dawn Wall spiller sammen med Ian Burns i en meget vellykket "Educating Rita". Det er befriende at se og høre "Educating Rita" på engelsk. Men indrømmet, jeg måtte mere end spidse ører for at forstå alt, hvad Rita sagde i starten med en udpræget arbejderdialekt, var det måske liverpoolsk(?) – som stykket foreskriver. Eliza Doolittle go home, har man lyst til at sige. Og det er ikke forkert at trække "My fair Lady", musicalen, "Pygmalion"-skuespillet af Bernard Shaw og selvfølgelig Ovids "Metamorphose: Pygmalion" frem. Om kunstneren, der former en skulptur af en kvinde og forelsker sig i hende, for hun er lige efter hans drøm!

"Educating Rita" er samme historie, blot moderne og twisted elegant – af Willy Russell, britisk dramatiker, der er kendt for både denne tekst og "Shirley Valentine" og "Blodbrødre".

"Educating Rita" er hos That Theatre som den skal være: sjov, alvorlig, livsbekræftende og velfungerende. Ikke uden grund har "Educating Rita" siden urpremieren i 1980 hos Royal Court Theatre i London, opført på Warehouse, været attraktiv for både en ung skuespillerinde og en moden mandlig skuespiller. Det handler om sociale klasser, høj og lav, om at være født det rigtige sted eller blot have den kraft i sig, der får én til at drømme om noget mere. "Var det, hvad livet kunne byde mig?" – sige unge 29 årige Rita ikke ordret, mens hendes drive skubber til hende og får hende til at lede efter den rigtige melodi i stedet for at stå og vaske og klippe damers hår og i weekenden gå hen på den stedlige pub sammen med familien og synge de gamle sange, om og om igen.

Med urpremiere i 1980 og efterfølgende spillet overalt i den vestlige verden – og med en ret genial filmversion fra 1983 med Michael Caine og Julie Walters i rollerne, er historien kendt. Det gør ikke noget, for på That theatres lille scene, der som vanlig har en seminaturalistisk scenografisk atmosfære, folder historien sig ud og bliver almen og fundamental. Frank har læst det hele, men er træt af studenter, af sig selv, og whiskyflasken hjælper ikke stort, selv om det er netop, hvad han tror. Egentlig vil han være digter. Ind kommer den lille livskraftige Rita. Hun vil lære noget. Abent Universitet er muligheden, og så begynder hun på sit arbejdermaal at fortælle løs, og der kommer liv i hans støvede arbejdsværelse. Det går hurtigt, og efter halvandet år har hun også læst William Blake. Så kan

man ikke nå højere inden for det mere intellektuelle i England, og den trætte lærer falder for hende!

Barry McKenny har instrueret med nænsom hånd og givet Dawn Wall mulighed for stiltfærdigt at udvikle Rita fra vulgær, men sød damefrisør til søgende student, der også lærer at klæde sig rigtigt i afdæmpede farver. Ian Burns som Frank har sine ture med flasken og uden at ville vide af det forelsker han sig i dette fremmedelement. Men desværre, de får ikke hinanden. For sådan er livet også. Hos Willy Russell er Frank allerede på et sidespor. I denne version er det i øvrigt som om han "ser" hende, men hun vil andet og mere.

En pudsing ting: Willy Russells selv var oprindelig damefrisør og begyndte siden på college og universitetet for derefter hurtigt at debutere som dramatiker!

Der er al mulig grund til at nikke imponeret til That Theatre, der oven i købet i år fejrer 20 års jubilæum som engelsktalende teater i København. Flot gået af Ian Burns og co. Teatret har dog også de seneste år spillet teater på Kronborg – i slottets ønske om at lukre på William Shakespeares tragedie "Hamlet", der tilsyneladende udspiller sig i Elsinore (!), der i 1570'erne fik et nyt renaissanceslot. Men det er en anden historie.

Støt om That Theatre, se forestillingen og fortæl naboen om det.

## Publikumsreaktioner

Dear Ian,

This is to pass on my IB students' big thanks and greatest appreciation for Friday's show of "Educating Rita"! Today, they were so eager to discuss crucial aspects of the play, and I was both surprised and thrilled how much of an impact the messages had made on them.

For one thing, this was the first "theatre experience" for many of them – who are now not only 'initiated' but 'converted' into enthusiastic believers in that addition to their lives and their horizons. They realize how essential insights into human nature and interaction can be made 'visual' on stage and literature become alive in the most fascinating manner.

Others reflected (without my prompting!) about lifelong learning as an objective and refuted suggestions of being "finished and formed" at a certain age. This is totally a par with the motto of the International Baccalaureate Organization –

nice confirmation here . Again others brought up the concept of "not giving up" when it comes to curiosity and on insisting on goals you wish to achieve; another group realized that if you grow and develop, you might lose some people in your lives who, often for egocentric reasons, would not want you to expand and spread your wings.

All this is so important to realize for students at that age: one performance did the job of what we are constantly preaching them... "Educating Rita" will never be obsolete!!

Thank you and your team once again for this important role and for joining us in one of the most precious tasks there are: creating awareness and understanding for Life – and thus: instilling a sense of culture into the next generation.

We'll be there for the upcoming production – with another highly relevant topic!

Warm regards,

Jutta Rüdiger  
IB Coordinator  
Nørre Gymnasium

---

Hi Ian.

It was a brilliant production. As well as the very fine acting, scenery, lighting, costumes and music all contributed to the overall success.

I took a class of 27 (Danish) high-school students, aged around 17, who had read the first act in lessons. They said they were enthralled by the production, mentioning, amongst other things, the excitement of being in a small theatre, and being so close to the actors.

They found the themes of "Educating Rita" interesting and relevant, dealing as it does with issues such as the right to have an education, women's right to decide whether or not to have children, the British class-system, the uses of literature and so on.

I have been taking Danish high-school students to Krudttoenden for many years and intend to continue to do so: it is a great thing to have a high-quality English-Language theatre here in Copenhagen.

Sincerely,

Francis Monk  
Nærum Gymnasium